

MAROSI SÁNDOR AKADÉMIKUS
(1929–2009)

Tisztelt Akadémikus Úr! Kedves Sanyi Bátyám!

„Ne szólíts engem Akadémikus Úrnak, csak annyit mondj, hogy Sanyi Bátyám!” – de sokszor is hallottam/hallottuk Tőled ezt a figyelmeztetést. Azt hiszem, ennél semmi nem példázhatja jobban emberségedet, kollégáidhoz való hozzáállásodat, segítőkészségedet. 2009. július 4-én szombaton még együtt ebédeltünk a Magyar Földrajzi Társaság szegedi köz- és vándorgyűlésén. Én egy kicsivel később érkeztem, Téged pedig nyilván nem hagytak nyugodtan ebédelni azok a kollégák, akik még e tevékenység közben is kérdéseikkel ostromoltak. Egymás mellett ültünk, az esti vacsora, borozgatás és nótázás esélyeit latolgattad. Meg természetesen érdeklődtél: hogy haladsz a dolgaiddal, melyik tájegységen dolgozol, mit csinálsz. Megannyi kérdés, de a Te segítségedet már nem kaphatjuk meg többé. Azt hiszem van valamilyen szimbolikus üzenete a távozásod napjának. Azok társaságából, és olyan esemény alkalmával mentél el, amit talán Te is választottál volna, ha mindezt választani lehetne.

A forró nyári napon, 2009. július 5-én villámcsapásként ért bennünket a hír. Marosi Sándor akadémikus, néhány héttel 80. életévének betöltése után elhunyt. A honi természetföldrajz és táj kutatás egyik legsokoldalúbb egyénisége volt. Szinte nincs e területeknek olyan ága, amelyben ne alkotott volna maradandót. A több száz tudományos munkája közül jó néhány ténylegesen alapműnek, a hazai kutatók által legtöbbször idézett munkának számít. 1980-ban védte meg *Tájkutatási irányzatok, tájértékelés, tájtipológiai eredmények különböző nagyságú és adottságú hazai típusú területeken* című akadémiai értekezését. Fáradhatatlan kutatómunkája mellett tartalmas vezetői, szerkesztői, tudományszervezői, tudománypopularizáló, valamint szakmai, közéleti tevékenységéről is csak a superlatívuszok hangján szólhatunk. Gyakran szerepelt külföldi rendezvényeken is, több nemzetközi szervezetben is aktívan tevékenykedett.

Sanyi Bácsit mindenki kedvelte és szerette. Magam is tapasztalhattam rendkívüli segítőkészségét, önzetlenségét, békét és nyugalmat árasztó természetét. Jó kedélyű ember, nagyszerű tudós, és kiváló pedagógiai érzékkel megáldott vezető volt. Egyénisége a jó hangulatú pincelátogatások során még inkább kiteljesedett, mostantól nélküle telnek majd el a baráti-szakmai eszmecsere és társalgások.

Sanyi Bátyám! Őszintén köszönjük Neked a fentieket, életművedet, szeretetedet és emberségedet. Nagyon fogsz hiányozni! Isten Veled ... Sanyi Bátyám!

DÁVID LÓRÁNT